

BETLEEM

Un han în Betleem a fost de mult
Și de atunci mulțimi îl tot ascult
Doar-doar vor auzi-n deșert tumult
Un cânt de îngeri luminând ținut...

Dar nu mai cântă cerul ca-n trecut
Căci sufletul hain e plin de lut
Și nu mai vede răsărit tăcut
La-al lumilor sfârșit fără-nceput...

De două mii de ani hain sărut
De Iude lumea sumbră a umplut
Și treizeci de arginți s-au desfăcut
Blestemul sângelui ne-renăscut...

Și-n fiecare an de la-început
Se-ndepărtează-n zare fiu pierdut
Căutând spre Betleem drum nevăzut
Pământ neterminat de străbătut...

Dar fratele mai mare nepierdut
În piață sau la câmp mereu văzut
Stăpân pe toate dar de toate slut
Gând negru-ascunde-n tainic alb Țesut...

Și-ar vrea ca să petreacă neștiut
În taină suflet pângărit de mult
Cu prietenii, dar egoismul mut
Până spre seară a rămas ocult...

Și-n asfințit ciudat fior acut
Fiinta-i mutilată-a străbătut
Când înspre casă frânt și abătut
Se-ntoarce cu speranțele-n trecut...

Și-s jocuri și-i petrecere de mult
Și el ca rob muncise câmpul brut...
Și-i veselie-n curte și-i pierdut
Când sufletul de ură s-a umplut...

Și frate și nici tată n-a mai vrut
Să-i știe pe aproape ne-nceput
Ospăț de mult dorit s-a prefăcut
În pulberi de mânie renăscut...

Argat sau fiu sau frate n-am știut
De voi mai fi vreodată nevândut
Plăcerilor deșarte-în împrumut...
În drum spre casă harul m-a umplut...

Pierdut și-aproape mort de foame rupt
Străin stăpân și porcii-au dispărut
Și-n clipă cât o eră străvăzut
Privirea lui pe loc l-a cunoscut...

Sandale și inel și haină-a- avut
În clipa cand în brațe l-a durut
De dorul lui vițelul nou născut
Sacrificat va fi pe-altar de lut...

Și-i praznic luminos și nevăzut
În Betleem Mesia S-a născut!
Dar mânios cu sufletul scorbut
Pe lângă zid o umbră-a dispărut...

Veniți cât este ziuă din trecut
În Galileea noaptea-a dispărut
Și dincolo de-al mărilor ținut
În Casa Pâinii Rege S-a născut!
